

Просторъ и висоти
О, Клименте светі!

И облакъ не еднажъ смрачи
Небето му красиво,
И чашата-горчива
Изпи съ насълзени очи,
Но стражъ му бѣше ти,
О, Клименте светі.

Саминъ срѣдъ хиляди тегла
Остана неприреденъ.
Ту първи, ту послѣденъ
Блѣнува твоитѣ дѣла
И тебо нощъ и день
О, Клименте свещенъ.

И твоя подвигъ вѣкове
Запази въ родно слово.
Сега той бѣдно ново
Въ борба за родний духъ кове,
Тѣй както нѣвга ти
О, Клименте светі.

На края роденъ вѣрний синъ, —
Любовъ и блѣнъ въ народа!